

С. С. Крива

*студентка IV курсу спеціальності «Соціальна педагогіка»
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка
patriotka25@ukr.net*

*Науковий керівник –
кандидат педагогічних наук, доцент
С.М. Калаур*

ПРОПАГАНДА ЗДОРОВ'ЯЗБЕРІГАЮЧИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ СОЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА

Здоров'я дітей – одне з основних джерел щастя, радості і повноцінного життя їхніх батьків та суспільства у цілому. Як свідчить статистика нині для України головною проблемою, яка пов'язана з майбутнім держави, є збереження і зміцнення здоров'я дітей та учнівської молоді. З огляду на це, ставлення до здоров'я, усвідомлення необхідності його збереження розглядаємо у якості головної ознаки успішної реалізації майбутнім соціальним педагогом своєї професійної діяльності.

У цьому контексті цілями роботи соціального педагога по пропаганді здорового способу життя є:

- формування позитивної мотивації до ведення здорового способу життя та формування належного рівня культури збереження здоров'я;
- знайомство учнів з основами здорового способу життя та здійснення профілактичної роботи щодо адитивної поведінки;
- формування творчої особистості здібної до саморозвитку, самоосвіти і самоактуалізації на основі поглиблення теоретичних знань щодо здорового способу життя.

Відзначимо, що наукова дефініція «здоров'язберігаючі технології» об'єднує в собі усі напрями діяльності загальноосвітнього закладу щодо формування, збереження та зміцнення здоров'я учнів. Нині існує доволі значна кількість наукових підходів до розуміння цієї категорії. Так, під здоров'язберігаючими технологіями вчені пропонують розуміти:

- сприятливі умови навчання дитини в школі (відсутність стресових ситуацій, адекватність вимог, методик навчання та виховання);
- оптимальну організацію навчального процесу (відповідно до вікових, статевих, індивідуальних особливостей та гігієнічних норм);
- повноцінний та раціонально організований руховий режим.

На основі проведеного аналізу класифікацій існуючих здоров'язберігаючих технологій, що запропоновані О Ващенком [1], було виокремлено такі типи:

- *здоров'язберігаючі* (створюють безпечні умови для перебування, навчання та праці в школі; вони вирішують завдання раціональної організації виховного процесу на основі урахування вікових, статевих, індивідуальних особливостей та гігієнічних

норм, та дозволяють привести у відповідність навчальне та фізичне навантаження до індивідуальних можливостей дитини);

– *оздоровчі* (спрямовані на вирішення завдань зміцнення фізичного здоров'я учнів, підвищення потенціалу (ресурсів) здоров'я; сюди відносять фізичну підготовку, фізіотерапію, аромотерапію, загартування, гімнастику, масаж, фітотерапію, музичну терапію);

– *технології навчання здоров'ю* (охоплюють гігієнічне навчання, формування життєвих навичок (керування емоціями, вирішення конфліктів тощо), профілактике травматизму та зловживання психоактивними речовинами, статеве виховання);

– *виховання культури здоров'я* (базуються на вихованні в учнів особистісних якостей, які сприяють збереженню та зміцненню здоров'я, формування уявлень про здоров'я як цінність, посиленню мотивації на ведення здорового способу життя, підвищення відповідальності за особисте здоров'я.

На основі аналізу напрацювань фахівців [2] встановлено, що у своїй практичній діяльності соціальний педагог має активно реалізовувати напрямки реалізації здоров'язбережних технологій:

- створення умов для зміцнення здоров'я і гармонійного розвитку;
- організація навчально-виховного процесу з урахуванням його психологічного й фізіологічного впливу на організм учня;
- розробка й реалізація навчальних програм із формування культури здоров'я та профілактики шкідливих звичок;
- корекція порушень соматичного здоров'я з використанням комплексу оздоровчих і медичних заходів;
- медико-психолого-педагогічний моніторинг стану здоров'я, фізичного й психічного розвитку школярів;
- контроль за дотриманням санітарно-гігієнічних норм організації освітнього процесу;
- нормування навчального навантаження й профілактику стомлюваності учнів;
- організація збалансованого харчування учнів.

Отже, роль соціального педагога у пропаганді здоров'язберігаючих технологій є надзвичайно вагомою. Тому у своїй професійній роботі він повинен докладати значних зусиль, адже не дарма кажуть, що «здорова людина найдорогоцінніший здобуток природи».

ЛІТЕРАТУРА

1. Ващенко О. Готовність учителя до використання здоров'язберігаючих технологій у навчально-виховному процесі / О.Ващенко, С. Свириденко // Наукові записки НДУ ім. М. Гоголя. – 2008. – №2. – С. 93–95.
2. Вінда О. Формування навичок здорового способу життя у дітей та підлітків / О. Вінда, О. Коструб, І. Сомова. – К., 2004. – 284 с.